

Libor

ta vita cū illo manere que pōt? **C**ur autē desc-
rit aut nolentē describit. pculdubio aut volen-
tem: aut neutrum. Si nolentē quō beata vi-
ta est: q̄ ita est in voluntate vt non sit in pote-
state: **C**ūq; beatus nemo sit aliqd volendo
nec habendo: quāto minus est beatus q̄ nō
honore: nō possessione: nō qualibet alia re:
sed ipsa beata vita nolens deserit: qm̄ ci nul-
la vita erit? **U**nde et si nullus sensus relinq̄t
quo sit misera: p̄pterea em̄ beata vita disce-
dit: qm̄ tota vita discedit. **M**iser est tñ q̄ diu
sentit: quia scit se nolentē cōsumi: p̄pter qd̄
cetera et qd̄ p̄ceteris diligit. **N**ō igit pōt vita
et beata esse: et nolentem deserere: quia bea-
tus nolens nemo fit: ac p̄ hoc q̄tō magis no-
lentem deserendo miserū facit. **S**i autē volē-
tem deserit: etiā sic quō beata erat: quā p̄ire
voluit qui habebat. **R**estat vt dicant neutz
esse in animo beati: id est: cum deserit a beata
vita: cū per mortē deserit tota vita: nec nol-
le: nec velle: ad vtrūq; em̄ parator equo ani-
mo consistere. **S**ed nec ista beata est vita: q̄
talis est: vt quē beatū facit: amore eius indi-
gna sit. **Q**uō em̄ est beata vita quā nō amat
beatus? **A**ut quō amat: qd̄ vtrum vigeat: an
pereat indifferēter accipit? **N**isi forte virtu-
tes quas p̄pter solā beatitudinē sic amamus
psuadere nobis audent: vt ipam beatitudi-
nem nō amem? **Q**uod si faciunt: etiā ipsas
vtrūq; amare desistimus: quādo illā p̄p̄ quaz
solam istas amauimus: nō amam? **D**einde
quō erit: vera illa tam p̄fecta: tam exanima-
ta: tam eliquata: tā certa sententia: brōs cē
oēs hoīes velle si ipsi qui iam beati sunt: bea-
ti esse nec nolunt nec volunt? **A**ut si volunt
vt veritas clamat: vt natura cōpellit: cui sū-
me bonus et imutabiliter beat⁹ creator indi-
dit hoc. **S**i volunt inquā beati esse qui beati
sunt: beati vtrūq; nō esse nolūt. **S**i autē beati
nō esse nolūt: proculdubio nolūt cōsumi et pe-
rire quod beati sunt: nec nisi viuentes beati
esse p̄nt. **N**olūt igit perire qd̄ viuūt. **I**mmor-
tales ergo esse volunt: quicūq; vere beati v̄l
sunt vel esse cupiunt. **N**ō aut viuūt beate: cui
nō adest qd̄ vult. **N**ullo modo igit eē poterit
vita veraciter beata: nisi fuerit sempiterna.

Iob. j.

Sed si fides assit que inest eis quibus dedit
prātē iesus filios dei fieri: nulla questio est.

An eternitatē par sit hūana nā. **Ca. IX.**

Cumanis quippe argumentatiōib⁹
hec inuenire conātes: vix pauci ma-
gno p̄diti ingenio: abundantes

ocio: doctrinisq; subtilissimis eruditi: ad in-
dagandā solius anime immortalitatem pueni-
re potuerunt. **C**ui tñ anime beatā vitā nō in-
uenerūt stabilem: id ē verā. **A**d miseras eā
quippe vite hui⁹ etiā post beatitudinem redi-
re dixerunt. **E**t q̄ eorū de hac erubuerūt sen-
tentia: et animā purgatā in sempiternā bea-
tudinē sine corpe collocandā putauerunt:
talia de mundi retro: sus eternitate sentiūt
vt hanc de anima sententiā suā ipi redargu-
ant. **Q**uid hic longū est demonstrare: sed in li-
bro duodecimo de ciuitate dei: satis a nobis
est q̄tū arbitror explicatū. **F**ides autē ista to-
tum hoīem immortalē futurū: qui vtrūq; con-
stat ex anima et corpore: et ob hoc vere beatū
nō argumentatione humana: sed diuina au-
toritate p̄mittit. **E**t ideo cū dictum esset in

Iob. j.

Ibidem

Ibidem

Ibi-5

An alio modo omnipotens deus hominē
eternitati debuerit reformare q̄ vt sibi deus
filius naturam vniret humanā. **Ca. X.**

Es itaq; q̄ dicitur ita ne defuit deo
modus alius quo liberaret homines
a miseria mortalitatis huius vryni

genitum filiū deū sibi coeternum hominem
fieri veller induendo humanam animam et
carnem: mortalemq; factū mortem perpeti-

parum ē sic refellere: vt istū modū quo nos
p̄ mediatorē dei et hominū: hominē christum

Iesum deus liberare dignatur: asseram⁹ bo-
num et diuine congruum dignitatē: verūcti-
am vt osidam⁹ nō aliū modū possibile deo fu-
isse cui⁹ prātē cūcta equalit subiacēt. **S** sanā

de nostre miserie cōueniētiō: ē modū alium
nō fuisse: nec esse oportuisse. **Q**uid enim tā

Ibi-2